

ภาคผนวก

ผนวก ก.

แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาที่แบ่งตามประเภทความผิด กับ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, สถานภาพส่วนบุคคล, การมีงานทำและการอยู่ร่วมกับบิดา มารดา

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาแบ่งตามประเภทความผิดกับเพศ

ประเภทความผิด	เพศ		รวม
	ชาย (%)	หญิง (%)	
กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ)	13 (4.7)	3 (1.1)	16 (5.8)
กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ)	37 (13.5)	11 (4.0)	48 (17.5)
กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน)	48 (17.5)	16 (5.8)	64 (23.4)
กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่ฝ่าฝืนใจ)	19 (6.9)	8 (2.9)	27 (9.9)
กลุ่มที่ 5 (คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย)	97 (35.4)	22 (8.0)	119 (43.4)
รวม	214 (78.1)	60 (21.9)	274 (100)

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่กระทำผิดอาญามากที่สุด อันดับ 1 คือ กลุ่มที่ 5 (คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย) มีจำนวน 119 คน (ร้อยละ 43.4) อันดับ 2 คือ กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์) มีจำนวน 64 คน (ร้อยละ 23.4) อันดับ 3 คือ กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ) มีจำนวน 48 คน (ร้อยละ 17.5) อันดับ 4 คือ กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่น่าสยดสยอง) มีจำนวน 27 คน (ร้อยละ 9.9) และอันดับ 5 คดีที่ผู้ต้องหากระทำผิดน้อยที่สุด คือ กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ) มีจำนวน 16 คน (ร้อยละ 5.8) เมื่อพิจารณาตามเพศ ปรากฏว่าเพศชายกระทำผิดอาญามากที่สุดมีจำนวน 214 คน (ร้อยละ 78.1) และเพศหญิงกระทำผิดอาญาน้อยที่สุด มีจำนวน 60 คน (ร้อยละ 21.9)

ตารางที่ 16 แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาแบ่งตามประเภทความผิดกับอายุ

ประเภทความผิด	อายุ (ปี)						รวม
	11-20 (%)	21-30 (%)	31-40 (%)	41-50 (%)	51-60 (%)	61-70 (%)	
กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ)	3 (1.1)	10 (3.6)	2 (0.7)	1 (0.4)	-	-	16 (5.8)
กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายเพศ)	5 (1.8)	20 (7.3)	13 (4.7)	6 (2.2)	4 (1.5)	-	48 (17.5)
กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน)	15 (5.5)	33 (12.0)	10 (3.6)	4 (1.5)	2 (0.7)	-	64 (23.4)
กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่น่าสงสาร)	4 (1.5)	11 (4.0)	4 (1.5)	6 (2.2)	2 (0.7)	-	27 (9.9)
กลุ่มที่ 5 (คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย)	27 (9.9)	65 (23.7)	12 (4.4)	10 (3.6)	3 (1.1)	2 (0.7)	119 (43.4)
รวม	54 (19.7)	139 (50.7)	41 (15.0)	27 (9.9)	11 (4.0)	2 (0.7)	274 (100)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ช่วงอายุของผู้ต้องหาที่กระทำความผิดอาญา มากที่สุด คือ อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 139 คน (ร้อยละ 50.7) อันดับรองลงไปคือ อายุระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 54 คน (ร้อยละ 19.7) และช่วงอายุของผู้ต้องหาที่กระทำความผิดอาญาน้อยที่สุด คือ อายุระหว่าง 51-70 ปี มีจำนวน 13 คน (ร้อยละ 4.7)

ตารางที่ 17 แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาแบ่งตามประเภทความผิดกับระดับการศึกษา

ประเภทความผิด	ระดับการศึกษา			รวม
	ประจํา (%)	มัธยม (%)	ปริญญาตรี (%)	
กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ)	7 (2.6)	9 (3.3)	-	16 (5.8)
กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ)	28 (10.2)	16 (5.8)	4 (1.5)	48 (17.5)
กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์)	41 (15.0)	19 (6.9)	4 (1.5)	64 (23.4)
กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่นำสำเนา)	18 (6.6)	9 (3.3)	-	27 (9.9)
กลุ่มที่ 5 (คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย)	75 (27.4)	36 (13.1)	8 (2.9)	119 (43.4)
รวม	169 (61.7)	89 (32.5)	16 (5.8)	274 (100)

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาของผู้ต้องหาที่กระทำผิดอาญา มากที่สุดคือ การศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวน 169 คน (ร้อยละ 61.7) อันดับรองลงไป คือ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 89 คน (ร้อยละ 32.5) และระดับการศึกษาของผู้ต้องหาที่กระทำผิดอาญาน้อยที่สุดคือ การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 16 คน (ร้อยละ 5.8)

ตารางที่ 18 แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาแบ่งตามประเภทความผิดกับสถานภาพส่วนบุคคล

ประเภทความผิด	สถานภาพ			รวม
	โสด (%)	สมรส (%)	หม้าย, หย่า (%)	
กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ)	8 (2.9)	7 (2.6)	1 (0.4)	16 (5.8)
กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ)	17 (6.2)	27 (9.9)	4 (1.5)	48 (17.5)
กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน)	34 (12.4)	28 (10.2)	2 (0.7)	64 (23.4)
กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่นำสนใจ)	11 (4.0)	15 (5.5)	1 (0.4)	27 (9.9)
กลุ่มที่ 5 (คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย)	73 (26.6)	34 (12.4)	12 (4.4)	119 (43.4)
รวม	143 (52.2)	111 (40.5)	20 (7.3)	274 (100)

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ต้องหากระทำผิดอาญามากที่สุดคือ สถานภาพโสด มีจำนวน 143 คน (ร้อยละ 52.2) อันดับรองลงไป คือ สถานภาพสมรส มีจำนวน 111 คน (ร้อยละ 40.5) และสถานภาพของผู้ต้องหาที่กระทำผิดอาญาน้อยที่สุดคือ สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง มีจำนวน 20 คน (ร้อยละ 7.3)

ตารางที่ 19 แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาแบ่งตามประเภทความผิดกับการมีงานทำ

ประเภทความผิด	การมีงานทำ		รวม
	มีงานทำ (%)	ไม่มีงานทำ (%)	
กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ)	5 (1.8)	11 (4.0)	16 (5.8)
กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ)	30 (10.9)	18 (6.6)	48 (17.5)
กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน)	25 (9.1)	39 (14.2)	64 (23.4)
กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่นำสนใจ)	11 (4.0)	16 (5.8)	27 (9.9)
กลุ่มที่ 5 (คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย)	59 (21.5)	60 (21.9)	119 (43.4)
รวม	130 (47.4)	144 (52.6)	274 (100)

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า การมีงานทำหรือไม่มีงานทำของผู้ต้องหา ก่อนการกระทำผิดอาญา ปรากฏว่าผู้ต้องหาที่ไม่มีมีงานทำ จำนวน 144 คน (ร้อยละ 52.6) จะกระทำความผิดอาญามากกว่าผู้ต้องหาที่มีงานทำ จำนวน 130 คน (ร้อยละ 47.4)

ตารางที่ 20 แสดงข้อมูลของผู้ต้องหาคตามแบ่งประเภทความผิดกับการอยู่ร่วมกับบิดามารดา

ประเภทความผิด	การอยู่ร่วมกับบิดามารดา (ปี)					รวม
	1-5 (%)	6-10 (%)	11-15 (%)	16-20 (%)	21-25 (%)	
กลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ)	1 (0.4)	3 (1.1)	3 (1.1)	5 (1.8)	4 (1.5)	16 (5.8)
กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิตร่างกายและเพศ)	2 (0.7)	6 (2.2)	10 (3.6)	16 (5.8)	14 (5.1)	48 (17.5)
กลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน)	1 (0.4)	13 (4.7)	18 (6.6)	16 (5.8)	16 (5.8)	64 (23.4)
กลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่นำสนใจ)	-	6 (2.2)	5 (1.8)	11 (4.0)	5 (1.8)	27 (9.9)
กลุ่มที่ 5 (คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย)	4 (1.5)	25 (9.1)	17 (6.2)	27 (9.9)	46 (16.8)	119 (43.4)
รวม	8 (2.9)	53 (19.3)	53 (19.3)	75 (27.4)	85 (31.0)	274 (100)

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า การอยู่ร่วมกับบิดามารดาของผู้ต้องหา
กระทำผิดอาญามากที่สุด อันดับ 1 คือ เป็นผู้อยู่ร่วมกับบิดามารดา 21-25 ปี
จำนวน 85 คน (ร้อยละ 31.0) อันดับ 2 คือ เป็นผู้อยู่ร่วมกับบิดามารดา
16-20 ปี จำนวน 75 คน (ร้อยละ 27.4) อันดับ 3 คือ เป็นผู้อยู่ร่วมกับ
บิดามารดา 6-10 ปี และ 11-15 ปี ซึ่งมีจำนวนเท่ากัน คือ 53 คน
(ร้อยละ 19.3) และอันดับ 4 คือ เป็นผู้อยู่ร่วมกับบิดามารดาของผู้ต้องหา
ที่กระทำผิดอาญาน้อยที่สุด คือ 1-5 ปี มีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.9)

การอภิปรายผล (ภาคผนวก ก)

จากการวิจัยพบว่าผู้ต้องหากกระทำผิดกฎหมายมากที่สุด คือ การกระทำความผิดในคดีกลุ่มที่ 5 (คดีรัฐเป็นผู้เสียหาย) เกิดขึ้น ร้อยละ 43.4 ซึ่งลักษณะความผิดในกลุ่มนี้ การกระทำที่เป็นความผิดที่ผู้ต้องหาจะไม่ค่อยกลัวการลงโทษและเป็นการกระทำที่ฝังรากลึกในสังคมไทย ยากที่จะกวาดล้างให้หมดไปได้ เช่น การพนัน การค้าประเวณี เป็นต้น และเป็นความผิดที่มีอัตราการลงโทษไม่รุนแรง จึงทำให้อัตราการเกิดความผิดในกลุ่มนี้สูงที่สุด

สำหรับประเภทความผิดในกลุ่มที่ 3 (คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน) ผู้ต้องหาจะกระทำความผิดรองมาจากกลุ่มที่ 5 เกิดขึ้นร้อยละ 23.4 เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพในสังคมปัจจุบันค่อนข้างสูง คนส่วนใหญ่จะอยู่กันแบบสังคมเมือง ทุกคนในครอบครัวจะต้องทำงานหารายได้ เพื่อนำมาใช้จ่ายภายในครอบครัว ส่วนใหญ่จะออกทำงานนอกบ้าน บ้านจึงถูกปิดทิ้งไว้ และเพื่อนบ้านใกล้เคียงจะอยู่ในลักษณะตัวใครตัวมัน จากการแข่งขันกันทำมาหากินนี้ก็มีบุคคลส่วนหนึ่งจะหารายได้จากการกระทำความผิดกฎหมาย เช่น ลักทรัพย์ ซึ่งจะกระทำความผิดเมื่อมีโอกาสดังนั้นว่า ลักทรัพย์เมื่อไม่มีคนอยู่ในบ้าน ลักทรัพย์ตามศูนย์การค้าที่มีคนพลุกพล่าน หรืออาจกระทำกันเป็นอาชีพ จนติดเป็นนิสัย จึงทำให้อาชญากรรมประเภทนี้เกิดขึ้นค่อนข้างสูง

สำหรับประเภทความผิดที่เกิดขึ้นอันดับ 3 คือ กลุ่มที่ 2 (คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ) เกิดขึ้นร้อยละ 17.5 แสดงว่า สภาพสังคมเมืองยังมีความขัดแย้งกันอยู่ ซึ่งแสดงออกมาในการใช้กำลังทำร้ายร่างกาย หรือทะเลาะวิวาทกันอยู่ และคดีที่เกิดขึ้นอีกประเภทหนึ่งคือ คดีอุบัติเหตุจราจร ในสภาพสังคมเมืองการจราจรจะคับคั่งมีรถวิ่งไปมามาก ซึ่งผู้ที่ใช้รถใช้ถนนขาดระเบียบวินัยขาดความระมัดระวังในการขับรถ หรือบางคนขับรถโดยมีสุขภาพจิตที่ไม่ดี มีอาการหงุดหงิดในเวลาขับรถ หรือขับรถด้วยความประมาท

ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดคดีที่ค่อนข้างสูง

สำหรับกลุ่มที่ 4 (คดีอาญาที่น่าสนใจ) เกิดขึ้น ร้อยละ 9.9 คดีประเภทนี้จะเกิดขึ้นค่อนข้างต่ำ ซึ่งลักษณะความผิดจะเป็นประเภท ลักทรัพย์ ลักทรัพย์จากรยานยนต์ โดยการลักทรัพย์ส่วนมากคนร้ายจะทำเป็นกระบวนกร เป็นลักษณะกลุ่มเล็กๆ จะกระทำผิดเป็นช่วงๆ ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนร้าย หรือเป็นการกระทำผิดในกลุ่มของวัยรุ่นที่มุ่งลักทรัพย์จากรยานยนต์ เพื่อต้องการหาเงินซื้อยาเสพติด หรือต้องการหาเงินเที่ยวเมื่อต้องการ จึงทำให้อัตราการเกิดคดีนี้ค่อนข้างต่ำ

ในประเภทความผิดคดีอาญาในกลุ่มที่ 1 (คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ) ซึ่งเป็นประเภทความผิดที่เกิดขึ้นน้อยที่สุด เพราะคดีกลุ่มนี้เป็นการกระทำความผิดที่มีลักษณะที่รุนแรง สะเทือนขวัญประชาชน และอัตราการลงโทษจะรุนแรงที่สุด ลักษณะความผิดจะเป็นประเภทฆ่าผู้อื่น ปล้นทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งคดีฆ่าผู้อื่น ส่วนมากจะเป็นลักษณะบันดาลโทสะ หรือเมาสุราแล้วทะเลาะวิวาท ส่วนคดีฆ่าผู้อื่นที่เกิดขึ้นจากมือปืนรับจ้าง หรือการจ้างวานนั้น อัตราส่วนคดีที่เกิดขึ้นจะน้อยมาก ส่วนคดีปล้นทรัพย์ บุคคลที่ก่อคดีจะกระทำความผิดประเภทนี้ก็มีอัตราส่วนการเกิดน้อยมาก หากบุคคลก่อคดีลักษณะนี้ได้มีการกระทำความผิด 1-2 ครั้ง ก็จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมาย จึงทำให้คดีกลุ่มนี้เกิดขึ้นน้อยมากเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น

จากการวิจัยจะพบว่าผู้ต้องหาเพศชาย จะกระทำผิดมากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีถึง ร้อยละ 78.1 แสดงว่า เพศชายเป็นเพศที่ก้าวร้าว ไร้ความ ซื่อสัตย์ในการยับยั้งอารมณ์ ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะการกระทำความผิดกฎหมายมากกว่าเพศหญิง

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหาด้วยอายุพบว่า ผู้ต้องหาที่กระทำผิดมากที่สุด เป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี ที่มีมากถึงร้อยละ 50.7 และ

รองลงมาคือ ช่วงอายุ 11-20 ปี มีมากถึงร้อยละ 19.7 แสดงว่าผู้ต้องหาที่กระทำผิดกฎหมายส่วนมากจะอยู่ในวัยก่อนทำงาน และวัยเริ่มทำงาน หรืออาจเป็นผู้ที่อยู่ระหว่างหางานทำหรือไม่มีงานทำ ทำให้เกิดความคิดฟุ้งซ่าน หงุดหงิด ในระหว่างที่หางานทำ เพื่อต้องการหารายได้มาจุนเจือครอบครัวหรือตนเอง จึงกระทำความผิดกฎหมายและถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมตัวดังกล่าว หากมองในอีกลักษณะหนึ่งแสดงให้เห็นว่า ในช่วงอายุ 11-20 ปี และ 21-30 ปี เป็นวัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีความดิ้นรนในอารมณ์สูงขาดสำนึก ขาดความยับยั้งคิดในการควบคุมตนเอง หรือควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ในวัยดังกล่าวจึงมีผู้กระทำความผิดกฎหมายสูง

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหากับระดับการศึกษา พบว่า ผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาจะกระทำผิดมากที่สุด คือ ร้อยละ 61.7 รองลงมา คือ การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 32.5 และผู้ต้องหาที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 5.8 แสดงว่า การศึกษามีผลต่อการกระทำความผิดของผู้ต้องหา นั้นหมายถึง บุคคลเมื่อได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความรอบรู้ ยั้งคิดยังทำ ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความละเอียดต่อการกระทำความผิดกฎหมาย จึงทำให้บุคคลที่มีระดับการศึกษาสูงกระทำความผิดกฎหมายลดน้อยลง

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหากับสถานภาพส่วนบุคคลจะพบว่า ผู้หาที่เป็นโสดจะกระทำผิดกฎหมายมากกว่าผู้ต้องหาที่มีสถานภาพสมรส แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องหาที่เป็นโสดจะขาดความยับยั้งคิด ขาดคู่ครองที่จะปรึกษาเมื่อเกิดความคับข้องใจ และคิดว่าเมื่อกระทำความผิดแล้วถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมก็ไม่เป็นไร ไม่ต้องมีใครคอยเป็นภาระ หรือห่วงใยข้างหลัง ขาดสติ จึงทำให้ผู้ต้องหาที่มีสถานภาพโสด กระทำความผิดกฎหมายมากกว่าผู้ต้องหาที่มีสถานภาพสมรส

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องหากับการมีงานทำและไม่มีงานทำ พบว่า

ผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำ จะกระทำผิดกฎหมายมากกว่าผู้ต้องหาที่มีงานทำ แสดงว่าผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำหรือกำลังหางานทำ จะเป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เมื่อเกิดการว่างงานก็จะเกิดภาวะสุขภาพจิตไม่ดี และจะต้องหารายได้มาจุนเจือตนเองหรือครอบครัว จึงทำให้ผู้ต้องหาที่ไม่มีงานทำหรือว่างงาน กระทำผิดกฎหมายมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้วิจัยเองที่ทำไว้ใน ตารางที่ 16 คือ ผู้ต้องหาที่กระทำผิดมากที่สุดจะอยู่ในช่วงอายุ 21-30 ปี และ 11-20 ปี

ผนวก ข.

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือที่ใช้ทำวิจัยในครั้งนี้ คือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพ พึ่งงา อาจารย์ภาคจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. อาจารย์ ชัญญะ บุปพะเวส อาจารย์ภาคจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. พันตำรวจเอก ชำนาญ แผลกลิ่น ตำแหน่งรองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดสุขภาพจิต จำนวน 90 ข้อ

2. ในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริง ที่เกิดขึ้นกับตัวของท่านเอง ตามความรู้สึกของท่าน และรับรองว่าคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับมากที่สุด และไม่มีผลต่อการดำเนินคดี

3. ผลการวิจัย ผู้วิจัยจะกระทำในขอบเขตของทางวิชาการเท่านั้น

ขอขอบคุณ

ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์

(คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์)

นักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ส่วนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายวงกลมตัวเลขในเครื่องหมาย () ที่ตรงกับ
ความเป็นจริงมากที่สุด กรุณาตอบทุกข้อ

1. เพศ

(1) ชาย (2) หญิง

2. อายุ

(1) 11-20 ปี (2) 21-30 ปี (3) 31-40 ปี

(4) 41-50 ปี (5) 51-60 ปี (6) 61-70 ปี

3. ระดับการศึกษา

(1) ประถมศึกษา (2) มัธยมศึกษา, ปวช., ปวท., ปวส.

(3) ปริญญาตรี (4) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ขณะนี้ท่านมีงานทำหรือไม่

(1) มีงานทำ (2) ไม่มีงานทำ

5. สถานภาพ

(1) โสด (2) สมรส (3) หย่า, หม้าย

6. ท่านเคยพักอาศัยอยู่ร่วมกับบิดาหรือมารดากี่ปี

(1) 1-5 ปี (2) 6-10 ปี (3) 11-15 ปี

(4) 16-20 ปี (5) มากกว่า 20 ปี

7. ถูกดำเนินคดีในข้อหา

(1) - ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา (2) - ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา

- ปล้นทรัพย์
- ชิงทรัพย์
- ลักพาเรียกค่าไถ่
- วางเพลิง
- กระทำให้ตายโดยประมาท
- พยายามฆ่า
- ทำร้ายร่างกาย
- ช่มชู้นกระทำชำเรา

(3) - ลักทรัพย์

- วิ่งราวทรัพย์
- รีดเอาทรัพย์
- กรรโชกทรัพย์
- รับของโจร
- ทำให้เสียทรัพย์

(4) - ลักทรัพย์, รงจักรยานยนต์ (5) - อาวุธปืน, วัตถุระเบิด

- ลักโค-กระบือ
- ลักเครื่องมือเกษตร
- ปล้นรถยนต์โดยสาร, แท็กซี่
- ช่มชู้นและฆ่า
- ฉ้อโกงทรัพย์
- ยักขอกทรัพย์
- การพนันทุกชนิด
- ยาเสพติด
- ค้าประเวณี
- พ.ร.บ. สถานบริการ
- พ.ร.บ. โรงแรม
- มีและเผยแพร่วัตถุลามก

ส่วนที่ 2

แนะนำในการตอบแบบสอบถาม

ต่อไปนี้เป็นปัญหาซึ่งอาจจะเกิดขึ้นกับท่านเป็นบางครั้ง โปรดอ่านแต่ละข้ออย่างรอบคอบ และหลังจากที่ท่านอ่านแล้วให้ทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบตัวเลขที่อธิบายตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด ว่าปัญหาเหล่านั้นรบกวนท่านมากน้อยเพียงใด ในสัปดาห์ที่ผ่านมาจนถึงวันนี้ และโปรดทำทุกข้อ

ตัวอย่าง

ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

	ไม่เลย	เล็กน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด
0. ปวดหลัง	0	1	2	3	4

<u>ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้</u> <u>มากน้อยเพียงใด</u>	ไม่ เลย	เล็ก น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
1. ปวดศีรษะ	0	1	2	3	4
2. ประสาทอ่อนหรือประหม่าง่าย	0	1	2	3	4
3. ความคิดซ้ำซาก	0	1	2	3	4
4. เป็นลมหรือวิงเวียน	0	1	2	3	4
5. ขาดความสนใจทางเพศ	0	1	2	3	4
6. ความรู้สึกวิพากษ์วิจารณ์ผู้อื่น	0	1	2	3	4
7. มีความคิดว่าผู้หนึ่งผู้ใดสามารถควบคุม ความคิดของท่าน	0	1	2	3	4
8. รู้สึกว่าคนอื่นๆ ควรได้รับคำตำหนิที่ ทำให้ท่านลำบาก	0	1	2	3	4

ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้ มากน้อยเพียงใด	ไม่ เลย	เล็ก น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
9. ความยุ่งยากที่เกิดจากความซ้ำจำ ของท่าน	0	1	2	3	4
10. กังวลเกี่ยวกับความสะอาดของตนเอง	0	1	2	3	4
11. ความรู้สึกโกรธและหงุดหงิดง่าย	0	1	2	3	4
12. ปวดที่หัวใจหรือหน้าอก	0	1	2	3	4
13. รู้สึกกลัวที่โล่งหรือถนน	0	1	2	3	4
14. รู้สึกไม่มีเรี่ยวแรงหรือเซื่องซึม	0	1	2	3	4
15. คิดอยากจะตาย	0	1	2	3	4
16. ได้ยินเสียงที่คนอื่นไม่ได้ยิน	0	1	2	3	4
17. อาการตัวสั่น	0	1	2	3	4
18. รู้สึกไม่ไว้วางใจผู้อื่น	0	1	2	3	4
19. ไม่เจริญอาหาร	0	1	2	3	4
20. ร้องไห้	0	1	2	3	4
21. รู้สึกอายหรืออึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศ ตรงข้าม	0	1	2	3	4
22. รู้สึกว่าถูกกักขังหรือถูกควบคุม	0	1	2	3	4
23. มีอารมณ์พุ่งที่ระงับไม่ได้	0	1	2	3	4
24. กลัวโดยไม่มีเหตุผล	0	1	2	3	4
25. รู้สึกกลัวเมื่อออกนอกบ้านคนเดียว	0	1	2	3	4
26. คำนึงตัวเองในเรื่องต่างๆ	0	1	2	3	4
27. ปวดบั้นเอว	0	1	2	3	4
28. รู้สึกลำบากใจในการทำงานให้เสร็จ	0	1	2	3	4
29. รู้สึกเหงา	0	1	2	3	4
30. รู้สึกเศร้า	0	1	2	3	4

ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้ มากน้อยเพียงใด	ไม่ เลย	เล็ก น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
31. กังวลในสิ่งต่างๆ มากเกินไป	0	1	2	3	4
32. รู้สึกไม่สนใจในสิ่งต่างๆ	0	1	2	3	4
33. รู้สึกกลัว	0	1	2	3	4
34. รู้สึกสะเทือนใจง่าย	0	1	2	3	4
35. คนอื่นล่วงรู้ถึงความคิดในใจของท่าน	0	1	2	3	4
36. รู้สึกว่าคนอื่น ๆ ไม่เข้าใจหรือ เห็นอกเห็นใจท่าน	0	1	2	3	4
37. รู้สึกว่าผู้อื่นไม่เป็นมิตรหรือไม่ชอบท่าน	0	1	2	3	4
38. ต้องทำงานซ้ำ ๆ เพื่อให้ท่านแน่ใจว่า ถูกต้อง	0	1	2	3	4
39. หัวใจเต้นแรงและเร็ว	0	1	2	3	4
40. คลื่นไส้หรือบ่นป่วนในท้อง	0	1	2	3	4
41. รู้สึกด้อยกว่าผู้อื่น	0	1	2	3	4
42. ปวดกล้ามเนื้อ	0	1	2	3	4
43. รู้สึกถูกจ้องมองหรือกล่าวถึง	0	1	2	3	4
44. มีปัญหาเรื่องหลับยาก	0	1	2	3	4
45. ตรวจตราสิ่งที่ทำไปแล้วซ้ำแล้วซ้ำอีก	0	1	2	3	4
46. มีความลำบากในการตัดสินใจ	0	1	2	3	4
47. รู้สึกกลัวการเดินทางโดยรถประจำทาง หรือรถไฟ	0	1	2	3	4
48. หายใจไม่สะดวก	0	1	2	3	4
49. รู้สึกสับสนร้อนสับสนหนาว	0	1	2	3	4
50. หลีกเลียงบางสิ่งบางอย่าง สถานที่บางแห่ง	0	1	2	3	4

ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้ อย่างน้อยเพียงใด	ไม่ เลย	เล็ก น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
51. จิตใจว่างเปล่า	0	1	2	3	4
52. รู้สึกชาหรือชู้ชาตามตัว	0	1	2	3	4
53. มีก้อนอะไรมาจุกอยู่คอหอย	0	1	2	3	4
54. รู้สึกสิ้นหวังเกี่ยวกับอนาคต	0	1	2	3	4
55. ไม่มีสมาธิ	0	1	2	3	4
56. รู้สึกว่าบางส่วนของร่างกายไม่มีแรง	0	1	2	3	4
57. รู้สึกตึงเครียด	0	1	2	3	4
58. รู้สึกหนักตามแขนขา	0	1	2	3	4
59. คิดถึงเรื่องความตาย	0	1	2	3	4
60. รับประทานมากเกินไป	0	1	2	3	4
61. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อคนเฝ้ามองหรือพูด เกี่ยวกับตัวท่าน	0	1	2	3	4
62. มีความคิดที่ไม่ใช่ความคิดของตนเอง	0	1	2	3	4
63. อยากทำร้ายคนอื่น	0	1	2	3	4
64. ตื่นแต่เช้ามีด	0	1	2	3	4
65. ทำอะไรซ้ำซากเป็นต้นว่า แตะ, นับ, ล้าง	0	1	2	3	4
66. หลับไม่สนิท	0	1	2	3	4
67. อยากทำลายข้าวของ	0	1	2	3	4
68. รู้สึกว่าคนอื่นไม่เห็นด้วยและไม่ร่วมมือ กับท่าน	0	1	2	3	4
69. รู้สึกว่าคนอื่นมุ่งความสนใจมาที่ตัวท่าน	0	1	2	3	4
70. รู้สึกอัดอัดเมื่อมีคนมาก เช่น ไปซื้อของ หรือไปดูภาพยนตร์	0	1	2	3	4

ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้ มากน้อยเพียงใด	ไม่ เลข	เล็ก น้อย	ปาน กลาง	ค่อนข้าง มาก	มาก ที่สุด
71. รู้สึกว่าการทำทุกสิ่งทุกอย่างต้องใช้ความ พยายาม	0	1	2	3	4
72. รู้สึกตื่นตระหนกเป็นบางครั้ง	0	1	2	3	4
73. รู้สึกอึดอัดเมื่อต้องกินหรือดื่มในที่ สาธารณะ	0	1	2	3	4
74. มีเรื่องโต้แย้งกับบุคคลอื่นบ่อย ๆ	0	1	2	3	4
75. รู้สึกกระวนกระวายเมื่อถูกทิ้งให้อยู่ คนเดียว	0	1	2	3	4
76. คนอื่นไม่ให้ความเชื่อถือในความสำเร็จ ของท่าน	0	1	2	3	4
77. รู้สึกหัวเหว้ แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางผู้คน	0	1	2	3	4
78. รู้สึกนั่งไม่ติด	0	1	2	3	4
79. รู้สึกว่าตัวเองไม่มีค่า	0	1	2	3	4
80. รู้สึกว่าสิ่งที่คุ้นเคยมาก่อนดูแปลกไป	0	1	2	3	4
81. อยากตะโกนหรือขว้างปาข้าวของ	0	1	2	3	4
82. รู้สึกกลัวจะเป็นลมในที่สาธารณะ	0	1	2	3	4
83. รู้สึกว่าคนอื่นจะเอาเปรียบถ้าหาก ท่านยอม	0	1	2	3	4
84. ความคิดเรื่องเพศรบกวนท่าน ค่อนข้างมาก	0	1	2	3	4
85. มีความคิดว่าท่านควรได้รับโทษจากบาป ที่ท่านก่อขึ้น	0	1	2	3	4
86. รู้สึกมีอะไรมาผลักดันให้ท่านทำสิ่งต่าง ๆ	1	2	3	4	

<u>ท่านถูกรบกวนจากสิ่งเหล่านี้</u>	<u>ไม่</u>	<u>เล็ก</u>	<u>ปาน</u>	<u>ค่อนข้าง</u>	<u>มาก</u>
<u>มากนักน้อยเพียงใด</u>	<u>เลย</u>	<u>น้อย</u>	<u>กลาง</u>	<u>ข้างมาก</u>	<u>ที่สุด</u>
87. มีความคิดว่าบางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติ					
อย่างร้ายแรงเกิดขึ้นกับร่างกายท่าน	0	1	2	3	4
88. ไม่เคยรู้สึกสนิทสนมกับผู้อื่น	0	1	2	3	4
89. มีความรู้สึกผิด	0	1	2	3	4
90. มีความคิดว่า บางสิ่งบางอย่างที่ผิดปกติ					
เกิดขึ้นกับจิตใจของท่าน	0	1	2	3	4

ผนวก ค.

หนังสือโต้ตอบ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

ที่ ทม 0510/ -

วันที่ 25 สิงหาคม 2538

เรื่อง โปรดลงนาม

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ด้วย ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขา
จิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาสุขภาพจิตของผู้ต้องหาคดีอาญา ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
สังกัดตำรวจภาค 4 ซึ่งกำหนดกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประชากร คือ ผู้ต้องหา
ที่ถูกดำเนินคดีอาญา ในสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง สังกัดตำรวจภาค 4 มีความ
ประสงค์ ขอใช้แบบทดสอบสุขภาพจิต SCL-90 ของโรงพยาบาลสมเด็จพระยา
เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ ซึ่งจะดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่าง
เดือนกันยายน-ตุลาคม 2538 ในการนี้จึงเรียนมายังท่านเพื่อโปรดลงนามในหนังสือ
ขออนุญาตเพื่อให้ ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ฯ ใช้แบบทดสอบ SCL-90 ดำเนินการ
เก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนาม ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา หวังเป็น
อย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

กาญจนา ไชยพันธ์

(ผศ.ดร.กาญจนา ไชยพันธ์)

ประธานที่ปรึกษาปริญญาโท

ที่ ทม 0510/2924

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

25 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบทดสอบสุขภาพจิต SCL-90
เรียน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระยา

ด้วย ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขา
วิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาสุขภาพจิตผู้ต้องหาคดีอาญา ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
สังกัดตำรวจภาค 4 มีความประสงค์ขอใช้แบบทดสอบสุขภาพจิต SCL-90 ของ
โรงพยาบาลสมเด็จพระยา เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ โดยกำหนด
กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ผู้ต้องหาที่ถูกดำเนินคดีอาญา ในสถานีตำรวจภูธร
อำเภอเมือง สังกัด ตำรวจภาค 4 ซึ่งจะดำเนินการเก็บข้อมูลในระหว่าง เดือน
กันยายน-ตุลาคม 2538 ดังนั้น ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น จึง
ใคร่ขออนุญาตให้ ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ฯ ใช้แบบทดสอบ SCL-90 ในการ
เก็บข้อมูล ทำวิทยานิพนธ์ ครั้งนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นิพนธ์ จันทรโพธิ์

(นายนิพนธ์ จันทรโพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ สช 0606/2328

โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา
ถนนสมเด็จพระเจ้าพระยา คลองสาน
กรุงเทพ ฯ 10600

7 กันยายน 2538

เรื่อง อนุญาตให้ใช้แบบทดสอบสุขภาพจิต SCL-90
เรียน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อ้างถึง หนังสือ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ ทม 0510/2924
ลงวันที่ 25 สิงหาคม 2538

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งความประสงค์จะขอใช้แบบทดสอบสุขภาพจิต
SCL-90 ให้การทำวิทยานิพนธ์ ของ ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์
เรื่องการศึกษาสุขภาพจิตของผู้ต้องหาคดีอาญา ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
สังกัดตำรวจภาค 4 ความแจ้งแล้วนั้น

โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา ได้พิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง ยินดีให้ใช้
แบบทดสอบสุขภาพจิต SCL-90 ในการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าวได้
จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

เกษม ตันติผลาชีวะ

(นายเกษม ตันติผลาชีวะ)

ผู้เชี่ยวชาญด้านเวชกรรม สาขาจิตเวช (นายแพทย์ 8)
รักษาการแทนผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ โทร 2557

ที่ ทม 0510/-

วันที่ 3 กันยายน 2538

เรื่อง โปรดลงนาม

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ด้วย ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขา วิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การศึกษาสุขภาพจิตของผู้ต้องหาคดีอาญา ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง สังกัดตำรวจภาค 4 ซึ่งการศึกษานี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหาของเรื่องมุก่อนนำไปใช้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงใคร่ขออนุญาตแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ ดังต่อไปนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เทพ พิงงา หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
2. อาจารย์ ัญญะ บุพพะเวส อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. พันตำรวจเอก ชำนาญ แ่มกลิ่น รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

กาญจนา ไชยพันธุ์

(ผศ.ดร.กาญจนา ไชยพันธุ์)

ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่ ทม 0510/ว.3096

วันที่ 8 กันยายน 2538

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งอาจารย์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ด้วย ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขา
วิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาสุขภาพจิตของผู้ต้องหาคดีอาญา ของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
สังกัดตำรวจภาค 4 ซึ่งการศึกษานี้จำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์เป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพ พิงงา หัวหน้าภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

2. อาจารย์ ธีญะ บุพพะเวส อาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้ง
บุคคลดังกล่าว เป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้
ทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น หวัง
เป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

นิพนธ์ จันทรโพธิ์

(นายนิพนธ์ จันทรโพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 0510/ว.3096

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40002

8 กันยายน 2538

เรื่อง ขออนุญาตแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นผู้เชี่ยวชาญ
เรียน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น

ด้วย ร้อยตำรวจเอก คมกฤษณ์ กรวยสวัสดิ์ นักศึกษาปริญญาโท สาขา
วิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำลังทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การศึกษาสุขภาพจิตของผู้ต้องหาคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
สังกัดตำรวจภาค 4 ซึ่งการศึกษาจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาของเครื่องมือก่อนนำไปใช้ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นไป
อย่างมีประสิทธิภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น พิจารณาแล้วเห็นว่า
พันตำรวจเอก ชำนาญ แผ่กลิ่น รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น เป็น
ผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอแต่งตั้งบุคคล
ดังกล่าว เป็นผู้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบและพิจารณาเนื้อหาของเครื่องมือ ที่ใช้ทำ
วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นิพนธ์ จันทรโพธิ์

(นายนิพนธ์ จันทรโพธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย